

Nu e zi lasata de la Dumnezeu sa nu avem parte de stiri despre barbariile din Orient ale fundamentalistilor ISIS (Statul Islamic din Siria si Levant). Aparuta de niciunde, noua sperietoare a lumii civilizate, este pe cale sa cucereasca Bagdadul si sa surpe "fragila democratie" irakiana, cu scopul de a trece, ulterior, in etapa "jihadismului international", dupa ce in prealabil a facut praf Siria. Crestinii, ca de altfel toate celelalte minoritati religioase din zona, inclusiv cele musulmane, sunt amenintati cu extinctia (Kurdistanul pare a fi ultima reduta), iar perspectivele unui razboi interconfesional de anvergura cu Iranul siit capata consistenta pe masura ce ramasitele de autoritate din zona se dezintegreaza. De altfel, situatia minoritatilor din Irak a fost folosita de presedintele Obama pentru autorizarea de bombardamente asupra "teroristilor" ISIS.

Insa din comunicatele oficiale, asa cum sunt ele construite in presa mainstream, lipsesc intrebarile esentiale si mai toate detaliile relevante, astfel incat un cititor obisnuit are toate sansele sa ramana in cap doar cu prejudecatile de bon ton si lozincile rasuflete despre "conflictul civilizatiilor", "barbaria islamica", "interventii umanitare", "razboi impotriva terorii", samd.

Mai concret, nimeni nu prea vrea sa argumenteze cum e posibil ca un grup inexistent in urma cu trei ani sa formeze, ca prin minune, o armata redutabila care ameminta astazi o buna parte din Orient. Armele, logistica, instruirea militara, finantarea si propaganda nu ni se spune de unde provin. In acelasi timp, nu e deloc clar cum "luptatorii libertatii" din Siria de ieri s-au metamorfozat astazi in "fundamentalisti islamici" sau "teroristi", dupa un scenariu identic celui derulat in Afganistan la sfarsitul anilor '80. Si multe altele. Astfel ciuntite, povestile ne ofera invariabil o imagine distorsionata din care parca lipsesc principalii protagonisti, iar logica povestirii sufera sincope.

Totusi, istoria miscarilor de “eliberare” islamice radicale, de la Lawrence al Arabiei si pana la Osama bin Laden, trecand prin omniprezenta [Fratie Musulmana](#) , ne dezvaluie implicarea financiara, militara si strategica a esablishmentului anglo-saxon. Chiar si in cazul ISIS putem descoperi, printre franturi, in presa apuseana, tentaculele serviciilor de securitate din tarile NATO.

Publicatia online [WND](#) dezvalua, in urma cu doi ani, existenta in Iordania a unei tabere de pregatire pentru rebelii sirieni, condusa de SUA, Turcia si, bineinteles, Iordania care, culmea ironiei, astazi este amenintata, la randul ei, de revolutionari. Povestea a capatat si mai multa respectabilitate cand Guardian, Der Spiegel si Reuters au descoperit implicarea guvernelor francez si britanic in pregatirea insurgentilor islamici. John McCain (vezi poza) chiar s-a fotografiat cu niste rebeli, "inainte de radicalizare". Tot WND a relatat despre o alta tabara de pregatire a militantilor ISIS in Turcia (stat NATO), in apropiere de Adana, exact locul in care se afla o baza militare americana. Din categoria donatorilor generosi fac parte si aliatii din Golf ai SUA, dictaturi consolidate, insa prezenta lor nu mai e de mult vreo surpriza.

Naratiunea oficiala admite, de altfel, in linii mari, ajutorul financiar, militar si logistic acordat, dar destinatia, ni se precizeaza, au fost grupurile islamiste moderate; care acum au fost eliminate de ISIS. Mult mai firesc este insa sa presupunem ca aceste grupuri moderate nu au existat de la bun inceput, caci altfel este greu de imaginat cum au fost inlaturate pur si simplu, in pofida sprijinului consistent obtinut din partea tarilor nord-atlantice.

Mai mult, este greu de imaginat absentia, in randurile CIA sau MI6, a unor informatii legate de orientarea ideologica, obiectivele politice ale ISIS si tehnicile de persuasiune utilizate. Concluzia evidenta care se desprinde de aici este ca noua sperietoare orientala a fost construita de la bun inceput pe conturul unei violente sectare iesite din comun.

Pentru a intelege ratiunile din spatele acestor creatii monstruoase recursul la istorie ne poate ajuta. Zbigniew Brzezinski, “un strateg vizionar” in opinia lui Vladimir Tismaneanu, a explicat partial, intr-un interviu, metodele dezvoltate in zona (Afganistan) de guvernul american. Intrebat de un jurnalist daca are vreun regret pentru sprijinul acordat fundamentalistilor islamici si “viitorilor teroristi”, Brzezinski a replicat: “Ce este mai important in istorie? Talibanii sau destramarea Imperiului Sovietic? Niste musulmani agitati sau eliberarea Europei Centrale si sfarsitul Razboiului Rece”.

Este o declaratie care nu acopera in totalitate motivele implicarii americane, dar releva hazardul

deciziilor politice, o ignoranta totala a zonei, un calcul meschin al costurilor si beneficiilor si, in general, o aroganta criminala. Pe "marea tabla de sah", persoanele si tarile se evaporata prin violenta premeditata de cativa sclerati cu pretentii tehnocrate.

Revenind la ISIS, scopul politic al papusarilor se arata a fi, in prima faza, distrugerea stabilitatii unor state precum Siria (aflata acum in razboi civil) si Iran. Cum Irakul este deja pus la pamant, tabloul contine deja toate datele unei bai de sange pe scara larga. Intentia mai ampla, evidenta si la nivel global, este de a semana anarhia si eliminarea oricaror rezervoare de ordine si stabilitate locala sau regionala. "Ordine din haos", "Divide et impera", "razboiul tuturor contra tuturor", "control prin dialectica", toate aceste etichete ofera o poarta preliminara esentiala de a intelege strategia de lucru a elitelor globaliste, iar macelul din zona Golfului o ilustrare adecvata. (Amatorii de conspiratii manifeste se pot delecta cu declaratiile generalului [Wesley Clark](#) din 2007)

In acest timp, suveranitatea nationala se prabuseste, loialitatile particulare se destrama, familiile sunt spulberate la propriu, iar comunitati intregi dislocate. Indivizii pierd legaturile informale, spectrul terorii planeaza, iar capitularea in fata unui Moloh unic mondial devine singura perspectiva legitima vehiculata. Conflictul este intretinut dialectic, de cele mai multe ori, prin subventionarea ambelor tabere (cum se intampla, de pilda, acum cand guvernul SUA finanteaza Kurdistanul si ISIS), iar din focul astfel rezultat se asteapta aparitia miraculoasa a unei noi ordini mondiale. Pana atunci, suntem inca in faza preliminara a parjolului.

Asadar, cine se afla in cautarea unor responsabili ar trebui sa inceapa investigatiile pe terenul "strategilor vizionari". Pentru cei care se uita dupa o explicatie mai spirituala un bun inceput il constituie urmatorul citat: "de unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre?" (Iacov, 4:1)